

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 16 grudnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo B. O. (1) skierowane przeciwko Urzędowi Miejskiemu w O. i Miejskiej (...) w O. o przywrócenie do pracy, zasądził od powoda na rzecz pozwanego Urzędu Miejskiego w O. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej Miejskiej (...) w O. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe orzeczenie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

Powód zatrudniony był w Urzędzie Miejskim w O. od dnia 30 lipca 2004 r. początkowo na podstawie umowy o pracę na czas określony, na stanowisku pełniącego obowiązki Kierownika Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O., uzyskując wynagrodzenie zasadnicze 1.000 zł, a od 1 listopada 2004 r. na czas nieokreślony na stanowisku Kierownika Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O. na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 29 października 2004 r., uzyskując wynagrodzenie zasadnicze w wysokości 1.500 zł.

Wynagrodzenie zasadnicze powoda od 1 stycznia 2005 roku wynosiło 1.700 zł, od 1 września 2006 r. powodowi jako dyrektorowi Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O. przysługiwało wynagrodzenie zasadnicze w kwocie - 2.100 zł, od 1 stycznia 2008 r. - 2.160 zł od 1 lipca 2008 - 2.285 zł, zaś od 1 lipca 2009 r. - 2.500.

Powodowi przysługiwał również dodatek funkcyjny od 1 lipca 2009 r. w kwocie 700, dodatek stażowy oraz okresowo premia regulaminowa i dodatek specjalny.

Z tytułu zatrudnienia w Miejskiej (...) powód otrzymywał wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2.500 zł, dodatek funkcyjny w wysokości 700 zł oraz dodatek stażowy.

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w O. i Miejska (...) w O. są jednostkami organizacyjnymi Gminy O.. Ich budżet jest ustalany w oparciu o budżet gminy. Szukając oszczędności zdecydowano o połączeniu tych dwóch jednostek. Miejska Pływalnia (...) miała przejąć Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji ponieważ MOSiR zatrudniał mniejszą ilość pracowników.

Uchwałą nr L/427/14 Rady Miejskiej w O. z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji i Miejskiej (...) oraz nadania statutu Miejskiej (...) z dniem 1 kwietnia 2014 r. dokonano połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Ośrodka Sportu i Rekreacji w O. i Miejskiej (...) w O.. Połączenie jednostek polegało na włączeniu Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji do Miejskiej (...) w O. co nastąpiło przez przeniesienie na Miejską (...) w O. mienia Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji zgodnie z bilansem zamknięcia jednostki z dnia 31 marca 2014 r. Miejska (...) w O. przejęła nadto zobowiązania i należności oraz prawa i obowiązki Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O.. Przedmiot działania, organizację i zasady gospodarki finansowej Miejskiej (...) określił statut. Pracownicy zatrudnieni w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji z dniem połączenia stali się, na zasadach określonych w art. 231 Kodeksu pracy, pracownikami Miejskiej (...) w O..

Miejska (...) w O. jest jednostką organizacyjną Gminy M. O., nieposiadającą osobowości prawnej prowadzoną w formie jednostki budżetowej. Bezpośredni nadzór nad działalnością (...) sprawuje Burmistrz Miasta O.. Jednostką kieruje Dyrektor, który reprezentuje ją na zewnątrz i jest odpowiedzialny za jej zobowiązania.

Dyrektora zatrudnia w drodze konkursu Burmistrz Miasta O. na podstawie umowy o pracę. Obowiązki wynikające ze stosunku pracy wobec Dyrektora jako samodzielnego pracodawcy wykonuje Burmistrz Miasta O.. Do zakresu działania Dyrektora należy w szczególności: kierowanie działalnością (...) i zapewnienie prawidłowego funkcjonowania (...), reprezentowanie (...) wobec władz, instytucji, organizacji, klubów oraz osób trzecich w granicach

udzielonego upoważnienia przez Burmistrza Miasta O.. Dyrektor jest pracodawcą w stosunku do pracowników zatrudnionych w (...).

Pismem z dnia 20 lutego 2014 roku Sekretarz Miasta O. z upoważnienia Burmistrza Miasta O. poinformował pozwanego, iż zgodnie z podjętą przez Radę Miejską w O. uchwałą nr L/427/14 z dnia 30 stycznia 2014 r. z dniem 1 kwietnia 2014 r. dokona się połączenie tych dwóch jednostek budżetowych , szczegółowo opisując zasady określone w uchwale , w tym fakt iż z dniem połączenia jednostek powód staje się na podstawie art. 23 1 Kodeksu pracy pracownikiem Miejskiej (...) w O. .

W dniu 28 lutego 2014 r. pismo o tej treści skierował do powoda dyrektor Miejskiej (...) w O. .

Od dnia 1 kwietnia 2014 roku w Miejskiej (...) w O. funkcjonowały dwa stanowiska dyrektora .

Z tytułu zatrudnienia w Miejskiej (...) powód otrzymywał nadal to samo wynagrodzenie zasadnicze w kwocie 2.500 zł, dodatek funkcyjny w wysokości 700 zł oraz dodatek stażowy.

Na stanowisko dyrektora Miejskiej (...) został ogłoszony konkurs, w wyniku którego został wybrany nowy dyrektor M. L..

Powód nie przystąpił do konkursu na dyrektora.

Po połączeniu w nowej strukturze organizacyjnej wynagrodzenie na stanowisku dyrektora otrzymywał zarówno dyrektor (...) W., jak i powód B. O. (1) , który zachował dotychczasowe warunki płacy. Ta sytuacja była niekorzystna dla jednostki.

W Miejskiej (...) w O. nie funkcjonuje stanowisko zastępców dyrektora, są kierownicy odpowiedzialni za dany obiekt, tj. kierownik pływalni i kierownik hali.

Powód nie otrzymał wypowiedzenia zmieniającego dotychczasowe warunki nie podpisywał również porozumienia zmieniającego.

Nowy dyrektor ustnie proponował powodowi inne stanowisko specjalisty ds. technicznych, powód nie udzielał jednak żadnej konkretnej odpowiedzi.

Podczas zatrudnienia w (...) W. w 2014 roku powód był na zwolnieniach lekarskich w następujących okresach: od 24 stycznia do 3 lutego, od 4 do 12 lutego , od 17 kwietnia do 11 maja od 12 maja do 28 maja, od 29 maja do 25 czerwca, od 26 czerwca do 23 lipca, od 24 lipca do 20 sierpnia, od 21 sierpnia do 31 sierpnia, od 18 września do 26 września , od 29 września do 16 października.

W dniu 1 października 2014 r. powód otrzymał kartę skierowania do lekarza uprawnionego do badań kontrolnych , w którym wskazano stanowisko specjalisty ds. technicznych. Takie stanowisko wypisał kierownik hali M. K. (1) ponieważ miał informację iż dyrektor L. proponował powodowi takie stanowisko. Kierownik K. funkcję swą sprawował od 2013 roku.

W dniu 2 października 2014 r. powód zwrócił się o udzielenie urlopu wypoczynkowego.

W dniu 13 października 2014 r. w związku z brakiem odpowiedzi dyrektora (...) W. odnośnie wniosku o urlop wypoczynkowy za 2014 r. z dnia 2 października 2014 r. oraz skierowania na badania lekarskie po długotrwałej chorobie powód zwrócił się za pośrednictwem poczty elektronicznej do Burmistrza Miasta O. o udzielenie informacji w tym zakresie.

Pismem z dnia 14 października 2014 r. Sekretarz Miasta O. z upoważnienia Burmistrza Miasta O. wezwał powoda po zakończeniu zwolnienia lekarskiego do stawienia się w sekretariacie Urzędu Miejskiego w O. i poinformował, że powodowi nie udzielono urlopu wypoczynkowego.

W dniu 16 października 2014 r. powód drogą elektroniczną poinformował Burmistrza Miasta O., iż jego potrzeba udania się na urlop wypoczynkowy od dnia 17 października 2014 r. wynika z kandydowania w wyborach na urząd burmistrza.

Pismem z dnia 17 października 2014 r. Sekretarz Miasta O. z upoważnienia Burmistrza Miasta O. złożył powodowi oświadczenie o rozwiązaniu u zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony z dnia 29 października 2004 r. Jako przyczynę wskazano reorganizację jednostek budżetowych Gminy miasta O. wynikającą z ich połączenia i likwidację stanowiska Dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O.. Pismo zawiera pouczenie o prawie odwołania do sądu pracy.

Pismem z dnia 17 października 2014 r. Sekretarz Miasta O. z upoważnienia Burmistrza Miasta O. zwolnił powoda z obowiązku świadczenia pracy w okresie wypowiedzenia umowy o pracę.

Pismem z dnia 17 października 2014 r. Sekretarz Miasta O. z upoważnienia Burmistrza Miasta O. udzielił powodowi z dniem 17 października 2014 r. urlopu wypoczynkowego w ilości 13 dni za 2014 r.

Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Miejskiej (...) w O. stanowiącym Załącznik Nr 1 do Zarządzenia Nr 1/13 Dyrektora (...) w O.. z dnia 02 stycznia 2013 r. Pływalnia działa na podstawie następujących przepisów : ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym , ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych statutu Pływalni uchwalonego przez Radę Miejską w O. w dniu 27 kwietnia 2006 r.

Pływalnią kieruje oraz reprezentuje ją na zewnątrz dyrektor zatrudniony w trybie określonym w Statucie (§ 4. 1.)

Dyrektor odpowiada za całokształt działalności pływalni a w szczególności za: majątek pływalni, racjonalną i oszczędną gospodarkę środkami finansowymi, prawidłową organizację pływalni, stan bezpieczeństwa i higieny pracy, dyscyplinę pracy. (§ 5. 1). Dyrektor podejmuje decyzje w zakresie: wszelkich spraw pracowniczych, zawierania i rozwiązywania umów o pracę oraz pozostałych umów cywilnoprawnych, doboru i szkolenia kadr, wynagradzania pracowników, przyznawania premii i nagród, stosowania kar przewidzianych przepisami prawa pracy, innych spraw związanych z funkcjonowaniem pływalni.

Pływalnia posiada następujące komórki organizacyjne oraz samodzielne stanowiska pracy: główny księgowy jest podporządkowany bezpośrednio dyrektorowi, - głównemu księgowemu podporządkowani są kasjerzy i kontystka menager jest podporządkowany bezpośrednio dyrektorowi. brygadzysta jest podporządkowany bezpośrednio dyrektorowi, brygadzysta ratowników - podporządkowani ratownicy, brygadzysta kasjerów - podporządkowani kasjerzy, brygadzysta pracowników obsługi pływalni - podporządkowani pracownicy obsługi basenu.

Zgodnie z Regulaminem Organizacyjnym Miejskiej (...) stanowiącej Załącznik Nr.1 Do Zarządzenia Dyrektora (...) w O. Miejska (...) działa na podstawie: ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.); ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 885 z późn. zm); ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz.715); statutu Miejskiej (...) uchwalonego przez Radę Miejską w O. w dniu 30 stycznia 2014 r.

(...) zarządza i reprezentuje na zewnątrz Dyrektor. Dyrektora zatrudnia i zwalnia Burmistrz Miasta O.. Do obowiązków i uprawnień Dyrektora należy w szczególności: zapewnienie właściwej organizacji pracy (...), dokonywanie podziału zadań pomiędzy poszczególne komórki organizacyjne oraz nadzorowanie gospodarki finansowej, wykonywanie obowiązków pracodawcy w rozumieniu Kodeksu Pracy w stosunku do osób zatrudnionych w (...), podejmowanie decyzji merytorycznych w sprawach należących do (...), zawieranie umów i porozumień w celu realizacji zadań, reprezentowanie (...) na zewnątrz oraz w stosunkach prawnych wobec osób trzecich, wykonywanie innych czynności,

zgodnie z zakresem pełnomocnictwa uzyskanego od Burmistrza, współpraca z Burmistrzem w zakresie obrony cywilnej, monitorowanie skuteczności kontroli zarządczej i jej poszczególnych elementów. Dyrektor odpowiada za całokształt działalności pływalni oraz powierzony mu majątek (...). W czasie nieobecności (urlop, choroba) Dyrektora, jego obowiązki wykonuje główna księgowa.

W (...) mogą być tworzone następujące komórki organizacyjne: działy, samodzielne stanowiska pracy, grupy zawodowe. W (...) tworzy się następujące komórki organizacyjne i samodzielne stanowiska pracy: dział finansowo - księgowo/kadrowy, dział utrzymania obiektów sportowych i rekreacyjnych, samodzielne stanowisko - kierownik obiektów, samodzielne stanowisko - specjalista do spraw technicznych, samodzielne stanowisko - manager sportu, grupa zawodowa - ratowników.

Do podstawowych zadań D. utrzymania obiektów sportowych i rekreacyjnych należy między innymi:

- administrowanie obiektami oraz znajdującymi się w nich urządzeniami sportowo - rekreacyjnymi,
- prowadzenie zaopatrzenia, gospodarki materiałowej oraz prawidłowego składowania materiałów,
- nadzór nad bieżącą konserwacją i remontami budynków, sprzętu i urządzeń,
- zapewnienie czystości i sprawności technicznej budynków, obiektów sportowych oraz sprzętu sportowego i rekreacyjnego,
- zabezpieczenie należytego stanu sanitarno-porządkowego obiektów (...),
- dbanie o estetyczny wygląd terenów zielonych wokół budynków i obiektów (...),
- prowadzenie ewidencji obiektów oraz sprawozdawczości zgodnie z obowiązującymi przepisami i ustaleniami,
- współpraca z pozostałymi komórkami organizacyjnymi (...) w zakresie spraw administracyjno-gospodarczych,
- prowadzenie magazynów,
- zapewnienie sprawności technicznej obiektów i urządzeń w trakcie imprez oraz ich udostępnianie klientom i kontrahentom (...),

Działem utrzymania obiektów sportowych i rekreacyjnych kieruje kierownik obiektów sportowych. Pracownikami D. są: brygadziści komórek organizacyjnych, pracownicy obsługi basenu kąpielowego, pracownicy zaplecza sportowego, starszy konserwator, konserwator maszyn i urządzeń.

Samodzielne stanowisko - kierownik obiektów Do podstawowych zadań kierownika obiektów sportowych należy :

- zapewnienie sprawności techniczno-eksploatacyjnej budynku i urządzeń terenowych (remonty, przeglądy techniczne) oraz zabezpieczenie majątku pływalni,
- prowadzenie wymaganej dokumentacji technicznej i eksploatacyjnej pływalni oraz nadzór nad ich bieżącą kontrolą,
- kontrola sprzętu przeciwpożarowego i innych urządzeń na terenie obiektów oraz nadzór nad przestrzeganiem przepisów p-poż i bhp,
- poszukiwanie wykonawców na remonty bieżące,
- przygotowywanie umów,
- nadzorowanie prac remontowych

- przygotowanie dokumentacji do przetargów na prace remontowe, zakupy i usługi, zgodnie z Ustawą Prawo Zamówień Publicznych,
- realizacja bieżących zakupów wyposażenia pływalni,
- sprawowanie nadzoru nad pracą podległych pracowników,
- kontrola sprawności techniczno-eksploatacyjnej budynku i urządzeń terenowych,
- koordynowanie funkcjonowania (...),
- tworzenie bazy sportowej i ustalanie zasad jej wykorzystywania.

Podległymi pracownikami kierownika obiektów sportowych są : brygadzista ratowników, brygadzista konserwatorów maszyn i urządzeń, brygadzista obsługi basenu kąpielowego oraz pracownicy zaplecza sportowego;

Samodzielne stanowisko - specjalista do spraw technicznych : Do podstawowych zadań specjalisty do spraw technicznych należy :

- Kontrola stanu technicznego sprzętu sportowego i obiektu,
- Sporządzanie dwa razy w roku raportów kontrolnych,
- Stała współpraca z serwisami zewnętrznymi,
- Prowadzenie prac konserwatorskich , napraw w obiekcie lub na terenach obiektów,
- Opracowywanie wytycznych w zakresie technicznym do dokumentów przetargowych,
- Prowadzenie warsztatu lub magazynu technicznego,
- Przyjmowanie, sprawdzanie i ewidencjonowanie dokumentacji technicznej,
- Opiniowanie zmian dokumentacji technicznej,
- Prowadzenie regularnych inspekcji na terenie obiektu,
- Ewidencjonowanie sprzętu sportowego oraz urządzeń technicznych podległych mu obiektów,
- Utrzymywanie bieżącej komunikacji ze współpracownikami,
- Prowadzenie niezbędnego zaopatrzenia sprzętu gospodarczego w uzgodnieniu
- z dyrektorem lub kierownikiem obiektów sportowych oraz działem finansowo- księgowo/kadrowym. Wykonywanie innych prac zleconych przez dyrektora. (regulamin organizacyjny k. 170-175)

Stan zatrudnienia na dzień 1 kwietnia 2014 r. wynosił w (...) etatów w tym jedna osoba zatrudniona na podstawie umowy z Powiatowym Urzędem Pracy w Z.. Dodatkowo na basenie pracował 1 ratownik zatrudniony na umowę zlecenie.

Stan zatrudnienia na dzień 1 stycznia 2016 r. wynosił 31 etatów w tym cztery osoby zatrudnione na podstawie umowy z Powiatowym Urzędem Pracy w Z..

Stan zatrudnienia w (...) w O. na dzień 31 sierpnia 2016 r. wynosił 29 etatów w tym dwie osoby na podstawie umowy z Powiatowym Urzędem Pracy w Z..

Ustalając powyższy stan faktyczny, Sąd oparł się na dokumentach niebudzących wątpliwości co do swej autentyczności, a także niekwestionowanych w tym zakresie przez żadną ze stron. Za wiarygodne uznał również zeznania świadków M. O., T. S. i M. K. w zakresie utworzenia nowej struktury organizacyjnej w kwietniu 2014 r. oraz statusu powoda nadal zatrudnionego na stanowisku dyrektora, po połączeniu jednostek. W szczególności za zgodne z doświadczeniem życiowym uznał depozycje M. O. odnośnie chronologii zdarzeń z 17 października 2014 r., kiedy to podjęto decyzję o zwolnieniu powoda wobec niezasadnego funkcjonowania w jednostce budżetu samorządowego dwóch stanowisk dyrektora. Wobec dobiegającego końca zwolnienia lekarskiego B. O. powodowi nie udzielono bowiem początkowo urlopu na jego wniosek z 2 października, ale wezwano do Urzędu Miejskiego w O. wręczono wypowiedzenie a następnie udzielono urlopu i zwolniono z obowiązku świadczenia pracy. W tym zakresie twierdzenia powoda nie zasługiwały na uwzględnienie.

Sąd nie dał wiary również argumentacji powoda, że rzeczywistą przyczyną jego zwolnienia były w istocie personalne animozje z Przewodniczącym Rady Miasta który miał obarczać powoda odpowiedzialnością za nieprawidłową kondycję sektora sportowego na terenie O., oraz jego zamiar kandydowania w wyborach samorządowych, czego przejawem miały być wzmożone kontrole i intensywne szukanie nieprawidłowości w działalności powoda. Powyższe twierdzenia nie zostały poparte jakimikolwiek dowodami. Sąd pominął twierdzenia powoda, iż nie kandydował on na konkurs dyrektora bo miał zostać zastępca do spraw technicznych. Powyższe nie znalazło jakiegokolwiek potwierdzenia w materiale dowodowym.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy uznał, iż roszczenie powoda nie było zasadne i podlegało oddaleniu.

Sąd uznał za niezasadny zarzut nieprawidłowego umocowania do wypowiedzenia umowy o pracę. Sąd podkreślił, że do 1 kwietnia 2014 roku powód był zatrudniony na stanowisku dyrektora Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w O.. W wyniku połączenia dwóch gminnych jednostek organizacyjnych tj. Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji i Miejskiej (...) w O.. Zachowując dotychczasowe stanowisko stał się pracownikiem tej ostatniej jednostki budżetowej której działalność regulowały m.in. w statut. Stanowiący załącznik do uchwały nr L/427/14 Rady Miejskiej w O. z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji i Miejskiej (...) oraz nadania statutu Miejskiej (...). Powodowi w żadnym momencie nie wypowiedziano dotychczasowych warunków pracy i płacy, nie podpisał w tym zakresie żadnego porozumienia, otrzymywał dotychczasowe wynagrodzenie w tym dodatek funkcyjny. Zgodnie zatem ze statutem Pływalni czynności pracodawcy wobec dyrektora winien był wykonywać wyłącznie Burmistrz Miasta O., czy też prawidłowo go reprezentujący Sekretarz Miasta O.. Sąd podkreślił, że powyższe znajduje potwierdzenie w treści art. 30 ust.2 pkt 5 Ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U.2016.446 t.j.), w którym wskazano, że do zadań wójta należy w szczególności zatrudnianie i zwalnianie kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. D. pływalnia nie jest w niniejszej sprawie właściwa do dochodzenia od niej roszczeń wynikających ze stosunku pracy łączącego powoda z innymi niezależnym od niej podmiotem, wprawdzie powiązanymi strukturalnie, ale posiadającymi odrębny byt prawny.

Sąd zaznaczył, że pracownikowi, któremu wypowiedziano umowę o pracę w sposób nieuzasadniony lub z naruszeniem przepisów o wypowiedzaniu umowy o pracę przysługuje – stosownie do żądania – roszczenie o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu – o przywrócenie do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie (art. 45 § 1 k.p.). Indywidualne wypowiedzenie umowy o pracę podlega ocenie w zakresie zasadności wypowiedzenia (art. 45 § 1 k.p.), a także spełnienia wymogów formalnych przewidzianych w art. 30 § 3-5 k.p. oraz w ustawie o służbie cywilnej. W art. 30 § 4 k.p. ustawodawca wprowadził obowiązek wskazania przez pracodawcę w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony przyczyny uzasadniającej wypowiedzenie, która – przy tym zwykłym sposobie rozwiązania umowy – nie musi mieć szczególnej wagi (por. np. wyroki SN z dnia 5 listopada 1979 r., I PRN 133/79, OSNCP 1980/4/77, z dnia 4 grudnia 1997 r., I PKN 419/97, OSNP 1998/20/598 i z dnia 6 grudnia 2001 r., I PKN 715/00, Prawo Pracy 2002 nr 10, s. 34). W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się formalny, informacyjny charakter tego obowiązku, ograniczający się

do podania pracownikowi przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę skonkretyzowanej i rzeczywistej. Naruszeniem tego obowiązku jest więc brak wskazania przyczyny, ujęcie jej w sposób zbyt ogólnikowy, niewystarczająco jasny i konkretny, a także podanie innej przyczyny niż ta, która pracodawcę motywowała, a więc wskazanie przyczyny "nierzeczywistej" (por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 1999 r., I PKN 645/98, OSNP 2000/11/420).

W ocenie Sądu, pozwany podał w wypowiedzeniu umowy o pracę prawdziwą i rzeczywistą przyczynę zwolnienia. Nie ulega wątpliwości, iż zmiana struktury organizacyjnej dwóch samorządowych jednostek budżetowych Gminy O. istotnie miała miejsce. Jak wynika z uchwały Rady Miejskiej w O. z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji i Miejskiej (...) oraz nadania statutu Miejskiej (...) z dniem 1 kwietnia 2014 r. dokonano połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Ośrodka Sportu i Rekreacji w O. i Miejskiej (...) w O.. Zdaniem Sądu w sposób nie budzący wątpliwości wynika, że dotychczasowe zadania Dyrektora likwidowanej jednostki całkowicie przejął dyrektor Pływalni. W nowo powstałej strukturze nie utworzono żadnego innego stanowiska które przejąłoby zadania powoda, nie powołano stanowiska zastępcy dyrektora. Niżej w strukturze organizacyjnej znajdowały się stanowiska kierowników poszczególnych obiektów, w tym kierownika pływalni i kierownika hali, którą to funkcje od 2013 roku sprawuje M. K. (1). Brak było zatem podstaw do dalszego funkcjonowania stanowiska powoda.

Sąd podkreślił, że likwidacja stanowiska pracy nie oznacza, iż zadania przypisane do danego stanowiska pracy z dniem jego zniesienia przestają być w ogóle realizowane. Z likwidacją stanowiska pracy powiązana jest bowiem nierzadko reorganizacja zakładu pracy, co oznacza, iż zmiany w strukturze zatrudnienia nie są jedynie zmianami ilościowymi, polegającymi na zmniejszeniu liczby stanowisk, lecz stanowią zmiany jakościowe, wyrażające się w łączeniu zadań pracowników zajmujących różne stanowiska. Zmiany w strukturze zatrudnienia w ramach tych dwóch jednostek organizacyjnych miały niewątpliwie podłoże ekonomiczne. Zadania wykonywane dotychczas przez powoda od 1 kwietnia 2014 roku realizowane były przez dyrektora Pływalni. Powód, w zasadzie fizycznie nie wykonywał w tym okresie żadnych obowiązków bowiem od połowy kwietnia 2014 r. był długotrwale niezdolny do pracy. Zajmował jednak dotychczasowe stanowisko dyrektora, pobierając dotychczasowe wynagrodzenie z wszystkimi jego składnikami. Taki stan rzeczy w obliczu przedłużającej się przez kilka miesięcy nieobecności powoda nie był uzasadniony ekonomicznie. Dlatego choć początkowo planowano zmienić powodowi warunki pracy i płacy jednak w konsekwencji wobec braku zdecydowanej akceptacji ze strony powoda podjęto decyzję o wypowiedzeniu mu umowy o pracę.

Reasumując Sąd stwierdził, że wskazana w oświadczeniu pracodawcy o rozwiązaniu z powodem za wypowiedzeniem umowy o pracę przyczyna tej decyzji była rzeczywista i uzasadniona, a powyższe rozważania prowadzą wprost do wniosku, że dokonane wobec powoda wypowiedzenie umowy o pracę nie jest wadliwe, co skutkuje oddaleniem powództwa.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił powództwo jako nieuzasadnione.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się strona powodowa zaskarżając je w całości. Skarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 227 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. poprzez:

a) zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego, wyrażające się w pominięciu oceny faktu, że osoba, która podpisała oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony za wypowiedzeniem (w czasie usprawiedliwionej nieobecności powoda w pracy, gdy przebywał na urlopie) nie była upoważniona do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy w imieniu pracodawcy, a zatem nie mogło dojść do skutecznego wypowiedzenia powodowi umowy o pracę.

b) niewyprowadzenie z zebranego materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych, wyrażających się w uznaniu, że od dnia 1 kwietnia 2014 roku powodowi mógł skutecznie wypowiedzieć umowę o pracę jedynie jego nowy pracodawca, zatem dyrektor Miejskiej (...) w O.;

c) pominięcie części zeznań powoda, w zakresie tego, że oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony za wypowiedzeniem zostało mu wręczone w dniu 17 października 2014 roku, jednak już po udzieleniu mu urlopu;

d)) pominięcie części zeznań powoda w zakresie tego, że prawdziwą przyczyną złożenia wobec niego oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony za wypowiedzeniem było spowodowane kandydowaniem przez niego na urząd burmistrza O., w sytuacji gdy okoliczność ta pozostaje w logicznym związku z faktem wcześniejszego skierowania powoda na badania lekarskie ze wskazaniem proponowanego stanowiska.

2) naruszenie prawa materialnego art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 41 k.p. poprzez ich niezastosowanie, tym samym brak uwzględnienia uprawnienia do ochrony przed rozwiązaniem stosunku pracy w okresie usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy w czasie urlopu oraz dopuszczenie możliwości wypowiedzenia umowy o pracę przez podmiot niewykonyjący względem pracownika obowiązków pracodawcy.

W oparciu o powyższe zarzuty wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji poprzez przywrócenie powoda do pracy na poprzednich warunkach pracy i płacy ustalonych w umowie o pracę z dnia 29 kwietnia 2004 r. uzupełnianej aneksami oraz porozumieniami zmieniającymi, względnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu apelacji podkreślono, że trudno zrozumieć przyczynę, dla której Sąd I instancji przyjął, że oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony za wypowiedzeniem zostało powodowi złożone przez osobę uprawnioną. Skoro już od 1 kwietnia 2014 r. powód był pracownikiem (...) w którym to do Dyrektora należy wykonywanie obowiązków pracodawcy w rozumieniu Kodeksu Pracy w stosunku do osób zatrudnionych w (...), niezrozumiałym jest dlaczego oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem powodowi zostało złożone nie przez Dyrektora (...) lecz przez Sekretarza z upoważnienia Burmistrza. Okoliczność ta powoduje, że nie mogło dojść do skutecznego wypowiedzenia powodowi umowy o pracę. Sąd I instancji bezpodstawnie pominął również część zeznań powoda, w zakresie tego, że oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę zostało mu wręczone w reakcji na informację, że zamierza kandydować na urząd burmistrza O.. Okoliczność ta jest o tyle wiarygodna, że wbrew stanowisku Sądu w żadnym dokumencie, w żaden sposób powód nie był informowany o tym, że planowana jest likwidacja jego dotychczasowego stanowiska pracy. Wręcz przeciwnie, już po połączeniu jednostek został skierowany na badania lekarskie, co sugerowało jednoznacznie, że planowane jest przedłużenie z nim współpracy, zwłaszcza, że w skierowaniu wpisano, że będzie zajmował stanowisko specjalisty do spraw technicznych. Dopiero zwrócenie się do Burmistrza O. z prośbą o wyjaśnienie w zakresie tego dlaczego nie otrzymuje od Dyrektora (...) (podwładnego burmistrza) odpowiedzi co do wniosku urlopowego oraz informacja, że zamierza kandydować na urząd burmistrza, spowodowało lawinę wydarzeń. Już następnego dnia został poinformowany o udzieleniu urlopu, a następnie zostało mu wręczone oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę.

W dniu 27 marca 2017 roku pełnomocnik pozwanego Urzędu Miejskiego w O. złożył odpowiedź na apelację wnosząc o jej oddalenie oraz o zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 1 czerwca 2017 r. pełnomocnik powoda poparł apelację i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, pełnomocnik pozwanego Urzędu Miejskiego w O. oraz pełnomocnik pozwanej Miejskiej (...) w O. wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy i znajduje oparcie zarówno w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Sąd Okręgowy w pełni aprobuje ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je jako własne. Podziela również wywody prawne zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, nie znajdując żadnych podstaw do jego zmiany bądź uchylecia.

Przede wszystkim brak jest uzasadnionych podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji prawa procesowego tj. art. 227 k.p.c. , art. 233 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c.

Podkreślić należy ,że zgodnie z art. 227 k.p.c. przedmiotem dowodzenia powinny być fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. O tym, czy mający być przedmiotem dowodu fakt ma znaczenie istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, decyduje sąd, który w związku z tym powinien rozważyć: czy dany fakt dotyczy przedmiotu sprawy – wchodzi w zakres stanu faktycznego określonego podstawą faktyczną powództwa, którego kwalifikacja prawna należy do sądu oraz czy fakt ten ma znaczenie prawne – w świetle hipotezy przepisu prawa materialnego mającego zastosowanie w sprawie.

Przepis art. 233 § 1 k.p.c. stanowi, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd dokonuje oceny wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu, jak również wszelkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych dowodów, mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (tak np. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu orzeczenia z 11 lipca 2002 roku, IV CKN 1218/00, LEX nr 80266). Ramy swobodnej oceny dowodów są zakreślone wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego, regułami logicznego myślenia oraz pewnym poziomem świadomości prawnej, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i wając ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego (tak też Sąd Najwyższy w licznych orzeczeniach, np. z dnia 19 czerwca 2001 roku, II UKN 423/00, OSNP 2003/5/137). Poprawność rozumowania sądu powinna być możliwa do skontrolowania, z czym wiąże się obowiązek prawidłowego uzasadniania orzeczeń (art. 328 § 2 k.p.c.).

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego i fragmentarycznego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

Zarzuty skarżącego sprowadzają się w zasadzie jedynie do polemiki ze stanowiskiem Sądu i interpretacją dowodów dokonaną przez ten Sąd i jako takie nie mogą się ostać. Apelujący przeciwstawia bowiem ocenie dokonanej przez Sąd pierwszej instancji swoją analizę zgromadzonego materiału dowodowego. Odmienne ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego przedstawiona przez powoda, a w zasadzie odmienne wnioski wyprowadzone na podstawie tych samych okoliczności pozostają jedynie w sferze dyskusji i nie są wystarczające do uznania, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów postępowania, a jego ocena jest dowolna.

Wypada w tym miejscu wskazać, iż dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., nie można poprzestać na stwierdzeniu, że dokonane ustalenia faktyczne są wadliwe. Niezbędne jest bowiem wskazanie konkretnych przyczyn, które dyskwalifikują postępowanie sądu w zakresie ustaleń. Skarżący powinien zwłaszcza wskazać, jakie kryteria oceny zostały naruszone przez sąd przy analizie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im taką moc przyznając (zob. postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2001 r., IV CKN 970/00, Lex nr 52753, wyrok SN z dnia 6 lipca 2005 r., III CK 3/05, Lex nr 180925). Natomiast samo przeświadczenie skarżącego,

iż zgromadzony w prawie materiał dowodowy należało ocenić w odmienny sposób, co w efekcie skutkowało winno dokonaniem odmiennych ustaleń faktycznych - nie może być uznane za wystarczające dla stwierdzenia naruszenia przez Sąd treści art. 233 § 1 k.p.c.

Apelacyjne zarzuty naruszenia przepisów postępowania cywilnego sprowadzały się do stwierdzenia, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że osoba, która podpisała oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za wypowiedzeniem nie była upoważniona do dokonywania czynności z zakresu prawa pracy oraz, że od 1 kwietnia 2014 r. względem powoda umowę o pracę mógł skutecznie wypowiedzieć jedynie jego nowy pracodawca tj. dyrektor Miejskiej (...) w O.. Ponadto zdaniem apelującego, Sąd Rejonowy pominął zeznania powoda co do okoliczności i momentu wypowiedzenia mu umowy o pracę.

Powyższe twierdzenia nie mogły zostać uwzględnione. Z uzasadnienia wyroku wynika wprost, że Sąd Rejonowy ustalił kto pełnił funkcję pracodawcy oraz kto w jego imieniu mógł złożyć względem B. O. (1) oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę, a ponadto ustalił chronologię zdarzeń jakie miały miejsce w dniu 17 października 2014 r. W odniesieniu zaś do zeznań powoda co do przyczyn jakie legły u podstaw wypowiedzenia mu umowy o pracę, Sąd wskazał, że twierdzenia te nie zostały poparte jakimikolwiek dowodami i z tej przyczyny odmówiono im wiary. W tej sytuacji uznać zatem należy, że zarzuty naruszenia prawa procesowego były zdecydowanie niezasadne.

Zdaniem Sądu Okręgowego prezentowana w apelacji argumentacja co do naruszenia przepisów prawa materialnego tj. art. 45 § 1 k.p. w zw. z art. 41 k.p. jest również chybiona i jako taka nie może się ostać. Zgodnie z treścią art. 41 k.p. pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia. Ze zgromadzonego przez Sąd I instancji materiału dowodowego wynika, że w chwili wręczenia powodowi wypowiedzenia umowy o pracę, nie korzystał on z ochrony o jakiej mowa w art.41 k.p. i tym samym pracodawca nie uchybił wskazanej normie. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, w momencie wręczenia wypowiedzenia o pracę w dniu 17 października 2014 r., B. O. (1) nie przebywał na zwolnieniu lekarskim czy też urlopie wypoczynkowym, a ten został mu udzielony dopiero po wręczeniu wypowiedzenia. Z całą zatem pewnością nie korzystał z ochrony wynikającej z art.41 k.p. Podkreślić także należy, jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy, że pomimo połączenia jednostek budżetowych Gminy M. O.: Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji i Miejskiej (...), B. O. (1) nadal pełnił funkcję dyrektora i zgodnie ze statutem Pływalni, czynności pracodawcy względem jego osoby pełnił Burmistrz O. bądź też osoby właściwie umocowane przez Burmistrza w tym zakresie. Sąd drugiej instancji zważył więc, iż zaskarżone rozstrzygnięcie w świetle obowiązujących przepisów prawa było oczywiście uzasadnione.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację, jako bezzasadną, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku zasądzono od B. O. (1) na rzecz Urzędu Miejskiego w O. kwotę 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję. O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. a także w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm).

W punkcie 3 sentencji wyroku zasądzono od B. O. (1) na rzecz Miejskiej (...) w O. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję. O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. a także w oparciu o § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm).

SSO Barbara Kempa SSO Zofia Falkowska SSO Agnieszka Gocek

S.B.